

Skatteministeriet

11. december 2019
J.nr. 2019 - 9789

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 74 - Forslag til Lov om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love (Forlængelse af ordning med lav afgift på el til erhvervmæssig opladning af ældre køretøjer, standardsats for afgift af blyfri benzin iblandet 9,8 pct. biobrændstoffer og lovtekniske ændringer af elpatronordningen).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 3 af 6. december 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Ole Birk Olesen (LA).

Morten Bødskov

/ Claus Hansen

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for, hvorfor man som elbilsejer kun kan få rabat for elafgiften via erhvervsmæssig opladning, og ikke hvis man oplader via sit eget stik i hjemmet? Vil ministeren stille ændringsforslag, således at rabatten også tilfalder elbilsejere, der oplader deres bil via deres eget stik i hjemmet. I benægtende fald bedes ministeren yde teknisk bistand til et ændringsforslag herom.

Svar

Elafgiften er indrettet, så den afgift, der skal betales, afhænger af den konkrete anvendelse af elektricitet. Der skelnes mellem tre anvendelsesområder: Almindeligt elforbrug, el anvendt til rumvarme og el anvendt til procesformål. Afgiftssatsen er højest på det almindelige elforbrug (89,2 øre/kWh i 2020), mærkbart lavere på elvarme (21,0 øre/kWh i 2020) og meget begrænset på momsregistrerede virksomheders forbrug af el til procesformål (0,4 øre/kWh i 2020). Egen elproduktion fra fx solceller er fritaget for elafgift.

Afgiftssatsen for det almindelige elforbrug gælder husholdningers forbrug generelt, mens helårsboliger og sommerhuse, der er registrerede som elopvarmede, har mulighed for at opnå den lavere elvarmeafgift for den del af det årlige elforbruget, der overstiger 4.000 kWh. Momsregistrerede virksomheders forbrug af el rumvarme (herunder opvarmning af vand og komfortkøling) er ligeledes omfattet af elvarmeafgiftssatsen.

I det nugældende system opkræver elhandelsvirksomhederne som udgangspunkt fuld elafgift for al forbrug af elektricitet hos deres kunder (erhverv og husholdninger). Elhandelsvirksomhederne indbetaler herefter afgiften til netselskaberne, som opkræver afgiften på vegne af staten.

Erhvervenes lempede satser på el til rumvarme og proces gives som udgangspunkt som en efterfølgende godtgørelse via momsangivelsen. Godtgørelsesberettigede virksomheder skal således søge om godtgørelse hos Skattestyrelsen for at få en del af afgiften tilbagebetalt. Dette system begrænser de administrative omkostninger og sikrer, at netselskaberne indbetaler de rigtige afgifter til staten, hvorefter Skattestyrelsen har mulighed for at kontrollere eventuelle godtgørelsesansøgninger. Netselskaberne har ikke kendskab til, om den enkelte kunde er berettiget til at modtage elektricitet til en nedsat afgiftssats, hvorfor godtgørelsessystemet generelt er en hensigtsmæssige måde at differentiere afgiften på.

Der findes på nuværende tidspunkt ikke et tilsvarende administrativt system for husholdninger, som vil kunne anvendes til at håndtere en eventuel tilbagebetaling af elafgift.

For så vidt angår den nedsatte sats på elektricitet, der anvendes til elvarme, er der etableret et særligt system, som indebærer, at boliger, der opfylder visse betingelser, kan modtage elektricitet til den lavere elvarmesats for den del af forbruget, der overstiger 4.000 kWh årligt. Der er tale om en ordning, der bygger på et særligt administrativt grundlag. Det er bl.a. en betingelse, at boligen er registreret som elopvarmet i BBR-registret, og at Energinets systemer har registreret, at den enkelte aftagenummer er berettiget til at modtage elektricitet til en lavere afgiftssats.

Hvis ønsket om at udvide afgiftslempelsen for opladning af elbiler til ikke-erhvervsmæssig opladning skal imødekommes, vil det kræve, at der etableres et helt nyt administrativt system for håndtering af en sådan afgiftslempelse. Det vil indebære et omfattende udviklingsarbejde at etablere et sådant system, og der vil bl.a. skulle opstilles en række administrative og tekniske krav, som sikrer, at ladestik, der anvendes til ikke-erhvervsmæssig opladning af elbiler til lav elafgift, ikke kan benyttes til andet, ikke-afgiftslempet forbrug.

En udvidelse af særordningen med lav elafgift for erhvervsmæssig opladning af elbiler, vil desuden kunne indebære et betydeligt mindreprovenu.

Endelig bemærkes, at spørgsmålet om afgift på ladestrøm til elbiler indgår i Kommissionen for grøn omstilling af personbilers arbejde.

På den baggrund finder jeg ikke anledning til at stille et ændringsforslag som det foreslåede. Jeg anser det heller ikke for muligt at yde teknisk bistand til et sådan ændringsforslag, da et sådan forslag vil kræve en grundlæggende ændring af den måde, elafgiftssystemet er indrettet på i dag, og derfor kræver et betydeligt udviklingsarbejde.